

prima instanță: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău
Judecător: V. Chisilița
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: D. Manole, A. Bostan, I. Cotruță

DECIZIE

05 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători:

Svetlana Filincova, Nicolae Craiu,
Oleg Sternioală, Mariana Pitic

judecând recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Ispas Iurie
împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova privind anularea actului
administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2016, prin care a
fost admis apelul declarat de Ispas Iurie, fiind casată hotărârea Judecătoriai Buiucani,
mun. Chișinău din 09 septembrie 2016 și pronunțată o nouă hotărâre de admitere a
acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 24 august 2016, Ispas Iurie a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Ministerului Justiției al Republicii Moldova privind anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, în baza ordinului nr. 822 din 18
august 2016, Ministerul Justiției a suspendat activitatea sa de administrator autorizat,
pe motivul că, în baza încheierilor Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2015 și
13 noiembrie 2015, a fost destituit din întreprinderi pe care le avea în gestiune. Actul
pârâtului a fost întemeiat pe art.8 lit. d) și art.36 alin. (2) pct.3 al Legii nr. 161 din 18
iulie 2014 cu privire la administratorii autorizați.

Astfel, Ispas Iurie a explicat că a prezentat înscrisuri și probe concludente în
cadrul Comisiei de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați, precum că
din întreprinderile menționate în încheierile instanței de insolabilitate, la care a făcut
trimitere comisia, a fost revocat din funcție nu pentru încălcare sau neexecutare a

atribuțiilor prevăzute de lege, ci pentru faptul că a lipsit de la ședințele de judecată. Or, în perioada examinării cauzelor, se afla în Penitenciarul nr. 13, plasat în arest preventiv în baza unei declarații false.

În acest context, se arată că termenul măsurii preventive sub formă de arest preventiv, aplicate în privința sa în baza încheierilor Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău, a fost din 21 octombrie 2015 până la data de 08 ianuarie 2016. La recomandările experților, care au analizat temeiurile pornirii cauzei penale, s-a propus clasarea dosarului pe motiv că acțiunile lui Ispas Iurie s-au încadrat în limitele legislației în vigoare.

În explicitarea poziției sale, Ispas Iurie a relatat că, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2015, a fost desemnat administrator provizoriu la S.R.L. „Mereli Com”, fiindu-i expediat actul judecătoresc la 20 octombrie 2015. La 14 decembrie 2015, a fost fixată ședința de raportare, însă a lipsit din motivele sus enumerate. Totodată, din aceeași cauză, nu s-a prezentat nici la ședință ulterioară stabilită la 18 decembrie 2015. Așadar, pentru a nu tergiversa procesul de insolabilitate, creditorul a solicitat numirea unui alt administrator al insolabilității. Susține că nu a fost în stare să execute prevederile încheierii din 06 octombrie 2015 pe motiv că se află în stare de arest. În același timp, încheierea de destituire nu a fost atacată, deoarece a expirat termenul de prescripție prevăzut în art.8 din Legea insolabilității și, din cauza informației parvenite de la administratorul insolabilității numit, potrivit căreia încheierea din 06 octombrie 2015 și-a pierdut valabilitatea juridică odată cu intrarea S.R.L. „Mereli Com” în procedura de faliment simplificat la finele anului 2015.

Cu privire la încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2015, Ispas Iurie a specificat că a fost destituit din funcția de administrator al insolabilității al S.R.L. „Zitterra Jazz”. În acest sens, Curtea de Apel Chișinău a reținut că administratorul insolabilității, Iurie Ispas, a fost destituit în baza procesului - verbal al adunării creditorilor, menținută de către instanța de insolabilitate. În opinia sa, argumentele invocate în procesul-verbal al adunării nu corespundeau adevărului, astfel, a depus contestare. Cu toate acestea, din cauza aplicării măsurii preventive în privința sa, a absentat de la ședința de judecată din 13 noiembrie 2015, iar instanța de insolabilitate, în lipsa sa, a adoptat încheierea sus menționată. Subsidiar, arată că respectiva încheiere nu putea fi contestată din aceleași motive ca și în cauza S.R.L. „Mereli Com”, și anume a expirat termenul de prescripție și întreprinderea vizată trebuia fi lichidată.

În concluzie, a subliniat că a prezentat aceleași explicații detaliate Comisiei de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați, care a ignorat probele aduse în argumentarea poziției sale și a propus Ministrului Justiției suspendarea autorizației de funcționare în calitate de administrator autorizat.

Solicită Ispas Iurie, anularea ordinului Ministerului Justiției al Republicii Moldova nr. 822 din 18 august 2016 cu privire la suspendarea activității administratorului autorizat, Ispas Iurie.

La 08 septembrie 2016, Ispas Iurie a depus cerere de extindere a pretențiilor sale, solicitând, în ședința de judecată, anularea punctului 3 din decizia Comisiei de Autorizare și Disciplină din 16 august 2016. (f. d. 22 și 32)

Pe parcursul examinării cauzei, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a formulat referință în întâmpinarea cererii de chemare în judecată, prin care a cerut respingerea acțiunii, ca fiind neîntemeiată. (f. d. 19 – 21)

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 09 septembrie 2016, a fost respinsă acțiunea ca nefondată. (f. d. 38, 44 – 47)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2016, a fost admis apelul declarat de Ispas Iurie și casată hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 09 septembrie 2016. (f. d. 66 – 74)

Astfel, a fost admisă acțiunea lui Ispas Iurie, fiind anulat ordinul Ministerului Justiției al Republicii Moldova nr. 822 din 18 august 2016 cu privire la suspendarea activității administratorului autorizat, Ispas Iurie, și pct. 3 din decizia Comisiei de Autorizare și Disciplină din 16 august 2016. (f. d. 66 – 74)

La 27 decembrie 2016, Curtea de Apel Chișinău a expediat participanților la proces copia deciziei integrale din 13 decembrie 2016. (f. d. 76)

La 03 februarie 2017, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2016, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 09 septembrie 2016, prin care acțiunea lui Ispas Iurie a fost respinsă.

În motivarea ilegalității deciziei contestate, recurentul remarcă că, în baza încheierilor Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2015 și 13 noiembrie 2015, intimatul Iurie Ispas a fost destituit din funcțiile deținute, deoarece nu și-a îndeplinit atribuțiile ce-i revin prin Legea insolvenței. Astfel, pretinde că, la data examinării cazului disciplinar de către Comisia de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați, existau acte judecătorești definitive și irevocabile în corespundere cu art. 36 alin. (1), pct. 5) și alin. (2), pct. 3 al Legii nr. 161 din 18 iulie 2014 cu privire la administratorii autorizați.

Respectiv, recurentul susține că încălcările imputate lui Ispas Iurie sunt constatate prin acte judecătorești irevocabile, fapt care a servit temei de a atrage administratorul autorizat la răspundere disciplinară conform art. 36 alin. (2) pct. 3) al Legii nr. 161 din 18 iulie 2014.

Consideră că aprecierile Curții de Apel Chișinău din decizia Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2016 precum că în acțiunile sau inacțiunile lui Ispas Iurie nu fost constatate încălcări stipulate în art. 36 alin. (1), pct. 5 al Legii nr. 161 din 18

iulie 2014, nu corespund adevărului. În acest sens, sugerează că în încheierile sus enumerate au fost stabilite numeroase abateri admise de intimat. Or creditorii au solicitat destituirea acestuia din funcția deținută, invocând un șir de abateri admise de către acesta, dar nicidecum faptul că este deținut în Penitenciarul nr. 13. În același context, recurentul precizează că Ispas Iurie a fost înștiințat legal despre datele ședințelor de judecată, având posibilitatea de a-și pregăti apărarea.

În aceste circumstanțe, Ministerul Justiției al Republicii Moldova consideră că decizia contestată nu conține o motivare argumentată referitor la lipsa abaterilor din partea administratorului autorizat.

La 22 februarie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat cererea de recurs în adresa lui Ispas Iurie cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data primirii scrisorii. (f. d. 92)

Intimatul Ispas Iurie a depus referință în întâmpinarea recursului, solicitând respingerea cererii de recurs și menținerea în vigoare a deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2016. (f. d. 94 – 95)

La 20 martie 2017, în vederea respectării principiului contradictorialității, a fost expediată Ministerului Justiției al Republicii Moldova copia referinței formulate de intimat. (f. d. 96)

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului se decide fără prezența participanților la proces sau a reprezentanților acestora, prin emiterea unei încheieri nemotivate despre care se face o mențiune pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.

În procedura de filtru, prin prisma art. 434 alin.(1) CPC, completul de judecată a constatat că recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova la 03 februarie 2017 este depus în termen. Concomitent, materialele cauzei, atestă că recursul nu a fost examinat anterior, iar, conform art. 430 CPC, a fost intentat de persoana abilitată cu acest drept, fiind reprezentată de Sorin Olaru, împuternicit prin procura nr. 141 din 09 septembrie 2016 (f. d. 89). La fel, a fost reținut că argumentele recurentului se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2) CPC.

Prin urmare, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 29 martie 2017, a fost considerat că nu există temeiuri de aplicare a art. 433 CPC în privința recursului depus de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, fiind declarat admisibil spre examinare în fond. (f. d. 97)

În conformitate cu art. 441 Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În corespundere cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul s-a examinat fără înștiințarea participanților la proces, însă data și ora ședinței a fost plasată pe pagina web a Curții Supreme de Justiție. Astfel, Colegiul a decis inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs și referință au fost

formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței verificarea legalității hotărârii atacate. Totodată, toate punctele de drept care puteau exista în această cauză pot fi cercetate și soluționate în mod adecvat pe baza înscrisurilor prezente la dosar. În plus, recurenții și intimatul au avut ocazia să își prezinte poziția în scris și să răspundă la concluziile părții adverse. (*mutatis mutandis*, cauza Auza Vilho Eskelinen și alții împotriva Finlandei din 19 aprilie 2007, cererea nr. 63235/0, § 72 – 75)

Subsidiar, în § 26 – 27 ale deciziei Curții Constituționale nr. 95 din 19 decembrie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 444 din CPC, Curtea a statuat că în cazul procedurilor care au ca obiect autorizarea unui apel sau care consacră verificarea unor aspecte de drept, și nu de fapt, sunt îndeplinite condițiile articolului 6 din Convenție chiar dacă instanța de apel sau de recurs nu oferă reclamantului posibilitate să se exprime în fața sa, în persoană. Iar, în esență nu este afectat accesul liber la justiție.

Verificând decizia contestată în raport de criticile formulate, în limitele controlului de legalitate și temeiurilor de drept invocate, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova urmează a fi admis, cu dispunerea casării deciziei instanței de apel din 13 decembrie 2016 și menținerea hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 09 septembrie 2016, pentru motivele ce succed.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Instanța de recurs notează că circumstanțele cauzei prezentate de părți și determinate de instanțe în fazele procesuale anterioare, denotă că, prin decizia Comisiei de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați din 16 august 2016, a fost încetată procedura disciplinară față de administratorul autorizat, Iurie Ispas, din motivul expirării termenului de aplicare a sancțiunii disciplinare pe cauza dosar 2i-21/15. (f. d. 23 – 27, 45, 72)

La fel, prin aceeași decizie, a fost aplicată amenda în mărime de 30 unități convenționale față de intimat pentru încălcarea termenului de depunere a autorizației în original în urma emiterii ordinului de suspendare a activității. În același timp, a fost propus Ministerului Justiției să emită ordin prin care să suspende activitatea administratorului autorizat, Iurie Ispas, pe un termen de 6 luni, referitor la cauzele 2i-597/15 încheierea de destituire din 18 decembrie 2015 și cauza dosarului 2i-222/15 încheierea de destituire din 13 noiembrie 2015. (f. d. 23 – 27, 45, 72).

Astfel, la 18 august 2016, Ministrul Justiției a emis ordinul nr. 822, prin care a suspendat activitatea administratorului autorizat Iurie Ispas, deținător al autorizației nr. 165 din 19 ianuarie 2015, la decizia Comisiei de autorizare și disciplină a

administratorilor autorizați, începând cu 16 august 2016 până la 16 februarie 2017. (f. d. 13, 46, 73).

Nefiind de acord cu suspendarea din funcție, intimatul Ispas Iurie a depus cerere de chemare în judecată, completată pe parcurs (f. d. 22 și 32), împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, prin care a cerut anularea ordinului Ministerului Justiției al Republicii Moldova nr. 822 din 18 august 2016 cu privire la suspendarea activității administratorului autorizat, Ispas Iurie, și a punctului 3 din decizia Comisiei de Autorizare și Disciplină din 16 august 2016.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei pricini, a respins acțiunea ca nefondată. (f. d. 38, 44 – 47)

Pentru a hotărî astfel, instanța de judecată a stabilit că, în prezența încheierilor Curții de Apel din 13 noiembrie 2015 și 18 decembrie 2015, prin care a fost constatat neexercitarea sau exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor prevăzute de lege de către administratorul autorizat, Ispas Iurie, Comisia de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați a aplicat justificat dispozițiile art. 36 alin. (1) și alin. (2) subpunct 3) al Legii nr. 161 din 18 iulie 2014 și a atras corect la răspundere disciplinară reclamantul. (f. d. 47)

Totodată, în opinia instanței, Comisia nu este competentă să se pronunțe în privința temeiniciei concluziilor reflectate și stabilite în actul de dispoziție a instanței de judecată, atribuțiile sale rezumându-se la aplicarea corectă a legislației în vigoare. (f. d. 47)

Împotriva hotărârii primei instanță, Ispas Iurie a depus cerere de apel, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2016, a fost admis apelul declarat de acesta și casată hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 09 septembrie 2016. (f. d. 66 – 74)

Astfel, a fost admisă acțiunea lui Ispas Iurie, fiind anulat ordinul Ministerului Justiției al Republicii Moldova nr. 822 din 18 august 2016 cu privire la suspendarea activității administratorului autorizat, Ispas Iurie, și pct. 3 din decizia Comisiei de Autorizare și Disciplină din 16 august 2016. (f. d. 66 – 74)

La adoptarea soluției, instanța de apel a reținut că administratorul insolvabilității, Ispas Iurie, a fost destituit în baza încheierilor instanțelor de insolvabilitate din 13 noiembrie 2015 și 18 decembrie 2015, însă în acțiunile sau inacțiunile lui nu au fost constatate încălcări stipulate în art. 36 pct. 1 alin. (5) al Legii nr. 161 din 18 iulie 2014, care ar putea servi temei pentru sancționarea lui cu suspendarea activității. (f. d. 73 – 74)

În același timp, Colegiul Civil al Curții de Apel Chișinău a apreciat critic punctul de vedere al primei instanței cu privire la faptul că actele judecătorești nu au fost contestate de Ispas Iurie, deoarece ultimul nu a primit încheierile de destituire și

s-a aflat în imposibilitate să le atace, fiind plasat în arest preventiv la Penitenciarul nr. 13. (f. d. 74)

Studiind argumentele expuse în cererea de recurs și cele din referința intimatului, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ Lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel a decis anularea ordinului Ministerului Justiției al Republicii Moldova nr. 822 din 18 august 2016 cu privire la suspendarea activității administratorului autorizat, Ispas Iurie, și a punctului 3 din decizia Comisiei de Autorizare și Disciplină din 16 august 2016, interpretând eronat normele de drept material deduse judecării și apreciind arbitrar încheierile Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2015 și 18 decembrie 2015.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: (c) a interpretat în mod eronat legea. În cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară.

Instanța de recurs reamintește că recurentul Ministerul Justiției al Republicii Moldova susține că încălcările imputate lui Ispas Iurie sunt constatate prin acte judecătorești irevocabile, fapt care a servit temei de a-l atrage la răspundere disciplinară conform art. 36 alin. (2) pct. 3) al Legii nr. 161 din 18 iulie 2014. Astfel, aprecierile Curții de Apel Chișinău din decizia Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2016 precum că în acțiunile sau inacțiunile lui Ispas Iurie nu fost constatate încălcări stipulate în art. 36 alin. (1) pct. 5 al Legii nr. 161 din 18 iulie 2014, nu corespund adevărului.

În întâmpinarea acestei poziții, intimatul Ispas Iurie a invocat că instanța de apel a relatat corect și sub toate aspectele motivele de fapt și drept din speță, luând în considerare și factorul uman.

Astfel, normele de drept material relevante speței se conțin în Legea nr. 161 din 18 iulie 2014 cu privire la administratorii autorizați.

Conform art. 36 alin. (1) pct. 5) al Legii nr. 161 din 18 iulie 2014, administratorii sînt trași la răspundere disciplinară pentru: încălcarea, neexercitarea sau exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor prevăzute de lege, constatate printr-o hotărâre sau sentință irevocabilă a instanței de judecată.

Din interpretarea acestei dispoziții legale, rezultă că pentru aplicarea acestui articol este necesar întrunirea a două condiții cumulative, și anume, în primul rând să existe un act judecătoresc irevocabil, iar în al doilea rând, prin acest act să fie constatată o încălcare, neexercitare sau exercitare necorespunzătoare a atribuțiilor administratorului autorizat prevăzute de lege.

La acest capitol, Colegiul reține că ambele instanțe au cercetat încheierile irevocabile ale Curții de Apel din 13 noiembrie 2015 și 18 decembrie 2015, adoptate în privința intimatului, însă au ajuns la concluzii diametral opuse.

Prin urmare, instanța de fond a stabilit că, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2015 și din 18 decembrie 2015, a fost constatat că intimatul nu-și onorează obligațiile de serviciu în calitate de lichidator la Î. M. „Zziterra Jaz” S. R. L. și administrator provizoriu la S. R. L. „Mereli Com”. (f. d. 46 – 47)

Contrar celor indicate, instanța de apel și-a rezumat poziția la faptul că intimatul Ispas Iurie a fost destituit în baza încheierilor instanțelor de insolabilitate din 13 noiembrie 2015 și 18 decembrie 2015, însă în acțiunile sau inacțiunile lui nu au fost stabilite încălcări stipulate în art. 36 pct. 1 alin. (5) al Legii nr. 161 din 18 iulie 2014, care ar putea servi temei pentru sancționarea lui cu suspendarea activității. (f. d. 73 – 74)

În aceste circumstanțe, instanța de recurs notează că poziția instanței de fond se confirmă din cuprinsul încheierilor menționate. Așadar, prin încheierea Curții de Apel din 13 noiembrie 2015, s-a constatat că în calitate de lichidator, Iurie Ispas, nu a adoptat nici o hotărâre despre desfășurarea de convocare a adunării creditorilor, încălcând prevederile art. 55 alin. (3) și (7), art. 56 alin. (13) al Legii insolabilității. De asemenea, intimatul nu a îndeplinit atribuțiile ce-i revin prin dispozițiile art. 66 alin. (1) lit. d) și o) și art. 72 din legea citată. (f. d. 9 - 12)

Iar, cu privire la încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2015, Colegiul subliniază că instanța de insolabilitate a statuat că Iurie Ispas nu-și exercită atribuțiile sale în calitate de administrator provizoriu al S. R. L. „Mereli Com”, fiind ignorate dispozițiile art. 68 al Legii insolabilității. (f. d. 7 - 8)

Ansamblul celor relatate, denotă în mod evident încălcările admise de intimat, care au fost circumscrise de către instanța de judecată în dispozițiile Legii insolabilității. Din acest raționament, se observă că instanța de apel, în decizia sa din 13 decembrie 2016, a apreciat superficial aceste acte judecătorești. În acest mod, instanța de recurs acceptă obiecția recurentului cu privire la faptul că decizia contestată nu conține o motivare argumentată referitor la lipsa abaterilor din partea administratorului autorizat.

În același context, prin recalificarea circumstanțelor determinate de instanțele de insolabilitate în încheierile din 13 noiembrie 2015 și 18 decembrie 2015, instanța de apel a interpretat în mod eronat art. 123 alin. (2) Codul de procedură civilă și nu a ținut cont de principiul securității raporturilor juridice. Or, potrivit acestei norme de drept, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sînt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

Subsidiar, instanța relevă că dreptul la judecarea într-un mod echitabil de către o instanță, așa cum este garantat de articolul 6 § 1 al CEDO, trebuie interpretat în lumina Preambulului Convenției, care, în partea sa relevantă, declară preeminența dreptului o parte a moștenirii comune a statelor contractante. Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, printre altele, ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție, dobândit autoritatea lucrului judecat. (*a se vedea* Brumărescu împotriva Romania, [GC], nr. 28342/95, § 61 - 62, ECHR 1999-VII).

Pertinent litigiului este și opinia primei instanțe, potrivit căreia, Comisia de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați nu este competentă să se pronunțe în privința temeiniciei concluziilor reflectate și stabilite în actul de dispoziție a instanței de judecată, atribuțiile sale rezumându-se la aplicarea corectă a legislației în vigoare. (f. d. 47)

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs remarcă că, într-adevăr, intimatul s-a aflat în stare de arest preventiv în perioada 21 octombrie 2015 până la 08 ianuarie 2016, atunci când au fost examinate cazurile menționate mai sus în privința sa de către instanța de insolvabilitate (f. d. 29). Însă, este evident că, potrivit art. 71 alin. (4) al Legii nr. 149 din 29 iunie 2012 insolvabilității, încheierea de destituire poate fi atacată cu recurs de către administrator/lichidator (f. d. 47).

Respectiv, instanța de recurs consideră că intimatul a avut posibilitatea legală de a ataca încheierile instanței de insolvabilitate după expirarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv, având, în esență, motive obiective de repunere în termen a cererilor sale de recurs în condițiile art. 116 CPC. Așadar, este neîntemeiat, punctul de vedere al instanței de apel referitor la nerecepționarea de către Ispas Iurie a încheierilor de destituire și imposibilitatea contestării acestora, din cauza aflării în stare de arest preventiv la Penitenciarul nr. 13. Or instanța apreciază această opinie ca o încercare a intimatului de a-i fi admisă acțiune, fiind exonerat de răspunderea disciplinară stabilită în privința lui.

În lumina celor constatate și în urma controlului legalității hotărârii primei instanțe și deciziei instanței de apel, Colegiul punctează că prima instanța a stabilit corect întrunirea cerințelor de aplicare a art. 36 alin. (1) pct. 5) al Legii nr. 161 din 18 iulie 2014 în privința lui Ispas Iurie de către Comisia de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați. De fapt, în cadrul examinării cazului disciplinar, se atestă că intimatul a putut să prezinte, în diverse etape ale acesteia, argumentele pe care le considera pertinente pentru apărarea intereselor sale, iar decizia Comisiei de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați din 16 august 2016, în ansamblu, este motivată și întemeiată pe dispoziții legale. (f. d. 24 – 25)

În același timp, spre deosebire de decizia instanței de apel din 13 decembrie 2016, instanța de recurs precizează că nu a identificat, în procedura de litigiu, nici un indiciu privind inechitatea sau caracterul arbitrar al constatărilor primei instanțe în hotărârea sa din 09 septembrie 2016, iar, *în final*, ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că circumstanțele pricinii au fost determinate just de prima instanță, iar instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material și a apreciat arbitrar probele, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a casa decizia instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 al. (1) lit. f) CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Ispas Iurie împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova privind anularea ordinului Ministerului Justiției al Republicii Moldova nr. 822 din 18 august 2016 cu privire la suspendarea activității administratorului autorizat, Ispas Iurie, și a punctului 3 din decizia Comisiei de Autorizare și Disciplină din 16 august 2016.

Se menține hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 09 septembrie 2016.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Tatiana Vieru

Judecători,

Svetlana Filincova

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală

Mariana Pitic